

STICHTING

HAAGSE HOPJES

TRANSVAAL

Familiedag Kaapseplein

Er werd al flink gevoetbald op het Panna veldje toen ik om half twee aan kwam rijden op het Kaapseplein. Het was droog maar er stond een straffe wind en ik vond het maar fris. Ik had er vertrouwen in dat het droog zou blijven. Immers, het was een Hopjesdag. De dames bij de kaartverkoop en limonadekraam deden al goede zaken. Langzaam liep het plein vol. Met kinderen maar ook met opvallend veel moeders en vaders. Dat laatste deed mij eigenlijk nog meer plezier. De moeders wisten het terras goed te vinden en de vertrouwde koffie- en theekar werd vaak bezocht. Gelukkig was er ook tijd om met de kar

langs de vrijwilligers te lopen/rijden met een warm bakkie of een frisse. Rond kwart voor twee arriveerde de bakker met bakken vol belegde broodjes voor de hardwerkende vrijwilligers. Vooral de broodjes gezond worden zeer op prijs gesteld en net als altijd zagen de broodjes er weer heerlijk en goed verzorgd uit. Ik heb een broodje gezond mee naar huis genomen en terwijl ik dit schrijf zit ik die genietend op te peuzelen.

Een jongeman kwam bij Joke van den Boomen langs om te informeren naar een stageplek. Hij scheen eerder al opgebeld te hebben en kreeg van Joke meteen een lesje telefoonmanieren. Hij zal ze ter harte hebben genomen want ik heb begrepen dat de jongeman zijn stageplek gekregen heeft. Gefeliciteerd en succes.

Tijdens het Panna, waar ik altijd met veel plezier naar sta te kijken zie ik hoe een speler de bal veroverd en er pardoes over struikelt. Hij stort, gelukkig ongedeerd, ter aarde. De bal is hij kwijt maar zijn tegenspeler geeft hem een hand en trekt hem overeind. Sportiviteit ten top. Ik ben trots op jongens als deze. De wereld is zo slecht nog niet als ik dit soort dingen zie. Hopjesgedrag noem ik het.

De schmink werd verzorgd door een paar hele jonge dames maar dat kon de kinderen niet deren. Vol vertrouwen lieten ze de fantasie van de dametjes op hun gezichtjes schilderen wat weer resulteerde in een scala van prinsesjes en spidermannen.

Bij de kop van Jut stond een jochie van een jaar of vier die de grote hamer amper op kon tillen maar die het bleef proberen. De aanhouder wint en ook dit jongetje wist de kop te raken. Erg hoog kwam hij niet maar dat kon hem niets schelen. Vol trots leverde hij de hamer weer in en keek glunderend naar zijn moeder die er al even trots uit zag.

maar van de gezichtjes van de jongelui om hem heen straalde de bewondering en het respect af. Stuk voor stuk hebben ze gewacht tot de stoere papa een paar meter verderop stond voordat ze het zelf weer durfden te proberen.

Harry de Hengst maakte weer de vreemdste bokkensprongen om de kids van zijn rug af te gooien. Opvallend weinig kinderen durven één hand in de lucht te houden als Harry eenmaal bezig is maar ze proberen het wel. Al is het maar voor één seconde. En dan snel weer de handgreep pakken. Want die Harry kan er wat van.

Bij de boksbal, altijd populair onder de jongelui, stond wel een heel erge grote en brede papa klaar om de bal een dreun te geven. Dat ging dusdanig hard dat ik verwachtte dat de bal het hele plein over zou vliegen. Dat gebeurde niet

De zweefmolen zat constant vol en is vooral bij de allerkleinsten favoriet. Zo ook clown Bobo. Als altijd weer aan het frummelen met zijn ballonnen om er de mooiste figuren van te maken voor zijn bewonderend toekijkende mini publiek, dat vandaag, door alle ouders een stuk minder mini was dan op andere Hopjesdagen. Ik heb Bobo deze keer maar niet begroet. De laatste keer dat ik dat wel deed knapten al zijn ballonnen als ik in zijn buurt kwam.

Op de trampolines werd enthousiast gesprongen en op de luchtkussens niet minder. Het grootste luchtkussen was uit

veiligheidsoverwegingen niet opgesteld. De organisatie wilde het risico niet nemen met de harde wind. De kinderen zullen hem niet gemist hebben want ze hadden plezier voor tien op de andere vier luchtkussens.

Het grote voetbalspel mocht zich deze keer ook verheugen op de belangstelling van diverse papa's.

Maar om even over half drie ging het mis. Het begon te miezelen dus ik verstopte mijn camera onder mijn jas. Echter, niet veel later kwam de regen met bakken naar beneden. Ik vluchtte mijn autootje in. Niet alleen omdat ik zelf een hekel heb aan regen maar vooral omdat mijn camera er zo slecht tegen kan. Na tien minuten begon het nog harder te hozen. Ik besloot naar huis te gaan en aan dit verslag te beginnen. Langzaam reed ik langs het Kaapseplein. Ik zag dat het onder de paraplu's van het terras nóg drukker was geworden. En de Oudhollandse spelletjes, die allemaal onder een kraam staan trokken ook ineens verdacht veel meer bezoekers. De kinderen schijnt een forse regenbui niet te deren. Die bleven lekker Panna spelen, in de zweefmolen zitten of op de luchtkussens springen. De vrijwilligers hezen zich in hun regenpakken en deden waar ze goed in zijn. Ervoor zorgen

dat alle bezoekers, groot en klein, het naar hun zin hebben. Jammer dat de weergoden van vandaag de spelregels niet kenden. Hopjesweer betekent zonnig of minimaal droog weer. Volgende keer beter. De pret was er in ieder geval geen druppel minder om.

Kimm 7 Sept. 2011

Zie
meer
onze
website:

www.haagsehopjes.nl

voor
foto's

